

מישיבת מועצה מס' 10

- עיריית מעלה אדומים -

יום חמישי, י' בסיוון התשע"ט, 13 ביוני 2019

פרוטוקול

מישיבת עיריית מעלה אדומים

יום חמישי, י' בסיוון התשע"ט, 13 ביוני 2019

נוכחים:

מר בני כשריאל - ראש העיר
מר גיא יפרח- סגן ומ"מ ראש העיר
מר יחיאל וקנין - סגן ראש העיר
גב' ליאת מארק - חברת מועצת העיר
גב' אלינה אייזנברג - חברת מועצת העיר
מר אברהם נגר - חבר מועצת העיר
מר אייל פישלר - חבר מועצה
גב' ברנדה הורביץ-פרוור - חברת מועצת העיר
מר ג'קי עזרא - חבר מועצת העיר
גב' רוזי ישי - חברת מועצת העיר

חסרים:

מר בוריס גרוסמן - סגן ראש העיר
מר דודו מתתיהו - חבר מועצת העיר
גב' מעין מור - חברת מועצת העיר
מר אבי רחמים - חבר מועצת העיר
מר יהודה אסרף - חבר מועצת העיר

משתתפים:

מר שמוליק חנוך - מנכ"ל העירייה
עו"ד גילי רוגל - יועמ"ש
מר חיים שמעוני- מבקר העירייה
מר מוטי ברשישת -גזבר העירייה
מר חיזקי זיסמן - דובר העירייה
גב' ענת רחמים - ע. בכירה ומנהלת לשכת ראש העיר

על סדר היום:

1. הודעות ראש העיר.
2. אישור תב"רים.
3. חוק עזר למעלה אדומים (העמדת רכב וחנייתו), התש"ע-2009 – איסור חניית קרוואנים.
4. דוח הממונה על תלונות הציבור לשנת 2018.

ישיבת המועצה

בני כשריאל:

האמת היא שאין הרבה מה לומר, את הודעות ראש העיר, מאחר שיש הרבה הודעות, אני אשאיר לסוף. יכול להיות שאבי רחמים יחזור מחוץ לארץ, אז נחכה לו. סתם, אבי רחמים בחו"ל. נתחיל עם אישור התב"רים. תב"ר 1404, מרכז צעירים, קיבלנו ממפעל הפיס 589,000 שקלים. לאחר הגדלה הגיע התב"ר לסך של 4,289,274. זה כבר נמצא בבנייה, מי שרוצה יכול לראות את זה, זה ב"אנשהו", בין "אנשהו" לבין בית הספר שם, על השביל, אתם תראו את הבנייה, זה מתקדם יפה. אני רוצה גם לומר תודה לשי, מנהל המרכז, שהוא עוקב אחריהם יום יום, הוא גם בודק שהכול יהיה – הוא הפך להיות מהנדס ביצוע.

גיא יפרח:

יש לנו התחייבות לתרומה, כך שכל הנראה הכסף הזה יתפנה עבורנו מחדש.

בני כשריאל:

כן.

דובר:

יודעים כבר מתי יחזרו החניות - - -

בני כשריאל:

זה ייקח בערך שנה, הבנייה תיקח בערך שנה. אגב, תדעו שיש כאן תרומה, יש תרומה טובה מאוד של 500,000 – אני הבאתי את זה, מה אתה מזכיר לי?

גיא יפרח:

אני מזכיר לך, אני רק מזכיר, לא אמרתי שלא הבאת.

ברנדה הורוביץ:

כל הכבוד, מה שאתה מביא זה לא מובן מאליו.

בני כשריאל:

500,000 דולר על ידי שניים - - -

ברנדה הורוביץ:

אנשים לא מבינים מה זה לגייס כסף.

בני כשריאל:

כן, אני עוד מעט אגיד לכם את זה בהודעות, אתם תראו מה זה להביא כסף, זה לא דבר קל. בקיצור הכסף לא מחכה על העצים שם. אני מעלה את זה להצבעה. יש התנגדות? הימנעות? עבר פה אחד.

א. תב"ר מס' 1404 - מרכז צעירים 2016 (הגדלה)

תקבולים – 589,274 ₪ - מפעל הפיס (הגדלה)

תשלומים – 589,274 ₪ - ע. קבלניות (הגדלה)

לאחר ההגדלה יגיע התב"ר לסך של 4,289,274 ₪

הצבעה:

בעד – 10

החלטה:

אושר פה אחד.

בני כשריאל:

טיפול בהפחתת נפגעי לישמניה. יש לנו הקטנה של 254.

דובר:

מה זה לישמניה?

בני כשריאל:

לישמניה זה שושנת יריחו, זה זבוב החול הזה שדוגר על שפני הסלע.

דובר:

שלא נדע.

בני כשריאל:

היום הייתה לי שיחה - - -

דובר:

אגב, בני, יש לי שכן, צרפתי, נהג האוטובוס, הוא נעקץ בשלושה מקומות, פה, ביד, ממש חי. רציתי לצלם ולהביא את זה, אבל אמרתי עזוב.

בני כשריאל:

לא, אני מכיר את זה. יש לי המון תמונות של ילדים.

דובר:

במצדים שם, המון שם.

בני כשריאל:

של בנות שנפגעו בפנים ונהייתה צלקת שנשארת, היא תצטרך לעבור הרבה ניתוחים פלסטיים כדי לסדר את זה. זה לא פשוט. זו מכה משמים, הדבר הזה. אני כבר דיברתי על זה פעם, אנחנו עובדים על זה חזק מאוד מול משרד הבריאות ומול המשרד להגנת הסביבה. המשרד להגנת הסביבה, האמת היא שזאב אלקין בסדר גמור, הוא מעביר לנו כל שנה כספים, גם השנה העביר לנו שני מיליון שקלים, אתם רואים כאן, זה 1,800,000.

דוברת:

אז למה אנחנו צריכים - - -

בני כשריאל:

אם אנחנו לא נטפל בזה מי יטפל בזה?

דוברת:

לא, אני לא מבינה - - -

בני כשריאל:

הם דוגרים, הזבובים האלה דוגרים על השפן והוא הנשא שלהם ועל ידי כך הוא גם מוציא מהדם את כל הרעלים ואת כל החיידקים וברגע שהוא עוקץ זה עובר למערכת הדם, יוצר דלקת. אם תופסים את זה בשבוע הראשון אפשר לפתור את הבעיה מיידית, אבל לרוב לא תופסים את זה כי חושבים שזו עקיצה של יתוש וזה יעבור ואז זה מתפתח ואז זה קשה והטיפול לא קלים. הטיפולים ממש קשים. יש איזה דרוזי אחד שיש לו בוץ, אני חושב שזה סתם, תרופת אלילים, אבל הרבה אנשים הולכים אליו והוא עושה מזה אחלה כסף. גם אני רוצה, אני אביא בוץ מים המלח ואני אגיד שאני גם פותר את הבעיה. זה לא עוזר הרבה. יכול להיות שיש לו שם הרגעה, אז הוא מרגיע את המקום, אבל לפתור את הבעיה הוא לא פותר. בהדסה הם מזריקים זריקה לתוך הפצע כדי להרוג את הטפילים האלה, אלה טפילים בעצם.

מה שאנחנו עשינו, אנחנו שמים גדרות מסביב לשכונות, אם תראו בצמח השדה, בצמח השדה עשינו את זה בצורה טובה וזה ירד פלאים שם, התופעה הזאת ירדה פלאים. אנחנו עשינו את הגדר בצורה כזאת שהשפנים לא יכולים לטפס על הגדר, כי אם לא נעשה את זה בצורה כזאת הוא יוכל גם לטפס על הרשת, אז שמים אלומיניום כזה קעור, חלק, כשהוא מגיע הוא מחליק. והדבר השני שאנחנו עושים, אנחנו אוטמים בבטון את חגווי הסלע, איך שקוראים לזה, אבל זה לא עוזר הרבה, יש לנו המון מהמורות ובורות ומחילות וכל מיני דברים כאלה והשפנים יודעים בציפורניים שלהם לחפור גם מחילות. זה הרבה לא עוזר, ברגע שיורד גשם נפערות עוד מחילות, החול יוצא מבין

הסלעים ויוצר עוד מחילות. בפרט שיש סלעים, אבני סלע, במקום גדר, במקום קירות תמך, יש לנו את המסלעות האלה ששמים, אבל אנחנו מטפלים. היום, שמוליק, תשמע טוב, לפני כשלוש שעות דיברתי גם עם מנכ"ל המשרד להגנת הסביבה, גיא סמט, על כל מיני נושאים והעליתי את הנושא הזה, שיעלה לנו את ה-1,800,000 ליותר, הוא אמר שיבדוק את זה ואם יש לו תקציב הוא יסייע לנו בעניין. לא רק אנחנו נפגעים מהנושא הזה. כל הרשויות, כל הערים, כל היישובים שנמצאים בקו המזרחי של מדינת ישראל, בצד ההררי גם כן, הר חומה, גילה, גם הם סובלים, בבית שאן יש מכה לא קטנה, זה גם הולך לכיוון למעלה, ברמת הגולן. השפנים האלה מתרבים - - -

גיא יפרח:

אני חושב שמותר עכשיו להרוג את השפנים אלה.

בני כשריאל:

גם אנחנו יכולים להרוג, אבל זה לא - - -

גיא יפרח:

שינו את החוק ואפשר להרוג אותם, הם כבר לא חיה מוגנת.

בני כשריאל:

זה לא כל כך קל לתפוס שפן ולהרוג אותו.

רוזי ישי:

אני יכולה להעלות עכשיו משהו?

בני כשריאל:

בהודעות תעלי. היה לנו טקס עם רשות הטבע והגנים והעלינו את הנושא הזה. אמרתי לו שאני רוצה כמה נשרים, יש סוג של נשרים שאוכלים את השפנים האלה. יש במעלה אדומים בזים, אבל הבזים אוכלים רק חרקים ולטאות. הם קטנים, הבזים האלה, אבל יש סוגים של עיט שאוכלים את השפנים, אמרתי לו 'תביא לי כמה כאלה'.

אייל פישלר:

יש איפה לקנן פה - - -

בני כשריאל:

אנחנו נעזור להם לקנן.

אייל פישלר:

ראיתי שדיברת איתם, הם הקשיבו.

בני כשריאל:

כן, יש לנו פגישה איתם בכל הנושאים האלה, בכל הנושאים של פיתוח הטבע והצפרות וכדומה. הוא אמר שתוך שבועיים-שלושה הם יגיעו לפה בהרכב טוב והם יעשו את זה. זה העניין. אני מעלה את תב"ר 1767 להצבעה, יש התנגדות? הימנעות? עבר פה אחד.

ב. תב"ר מס' 1767 - טיפול בהפחתת מפגעי לישמניה (הקטנה)

תקבולים – 254,878 ₪ - מ. להגנת הסביבה (הקטנה)

תשלומים – 27,986 ₪ - מלווה (הקטנה)

לאחר ההקטנה יגיע התב"ר לסך של 2,050,136 ₪

הצבעה:

בעד – 10

החלטה:

אושר פה אחד.

בני כשריאל:

סעיף 3-חוק עזר למעלה אדומים, איסור חניית קראוונים.

נוצר מצב שבהתחלה חשבנו שזה קרוואן פה, קרוואן שם, אבל יש קרוואנים שכבר הפכו להיות – חלק על המדרכות, או ברחוב הגיתית, כשנוסעים לכיוון מצפה נבו, שזה רחוב צר מאוד, אני לא יודע איך אישרו בזמנו כביש כזה צר עם מדרכות, היה אסור לעשות את זה, החטא הכי גדול שעשו. זה היה צריך להיות כביש ראשי עם אי תנועה באמצע, אבל זה מה יש והקרוואנים האלה גורמים לרכבים בעיות בטיחות. זו דרך דו סטרית, לא יכולים לעשות את זה חד סטרי, הם עומדים וגם תופסים את החניות. גם גילינו מקום מסוים, אני גיליתי במקום מסוים שיש מישהו שכבר גר שם.

דובר:

ברחוב הארד, נכון.

בני כשריאל:

הוא גם לא פוחד ולא מתבייש להתגלח בחוץ. לא, זה הפך להיות תופעה. יש לנו מגרשים ליחנה וסעי', יש המון מגרשים בכניסה לעיר, הם יכולים לחנות שם. אני לא אומר אל תביאו בכלל, אני אומר, אוקיי, הבאתם דבר כזה, כמו שיש משאיות שאסור להם להיכנס לרחובות מסוימים, הם ביחנה וסעי', בפרט ברחוב הנחלים, אז אנחנו עכשיו עושים את חוק העזר העירוני. גילי, אתה רוצה להרחיב את הדיבור על זה?

גילי רוגל:

אני חושב שיש תמימות דעים שאף אחד לא רוצה את זה בתוך רחובות מגורים ובהחלט צריך לשים את זה במקומות ייעודיים, אני לא חושב שיש על זה מחלוקת.

אייל פישלר:

איך מודיעים לאנשים שאסור?

ברנדה הורוביץ:

יהיה תמרור, אמור להיות תמרור.

דובר:

בכל העיר תשימי תמרור?

דובר:

קודם כל אין תמרור כזה, איזה תמרור?

אייל פישלר:

אני שואל, איך מודיעים לאנשים ש ---

דובר:

אין תמרור כזה וגם אם אתה הולך לשים את זה במקום, כדי לאכוף את זה צריך לשים את זה בכל מעלה אדומים.

(מדברים ביחד).

גילי רוגל:

--- הסדרת חניה, אני מרשה לעירייה לקבוע הסדרים של חניה, מה מותר ומה אסור, ודרך חוק החניה אנחנו עושים את זה, זה לא דרך תמרורים של פקודת התעבורה. כמו שלנו מותר לסמן כעירייה שטחים, מקומות של כחול-לבן, מקומות של אדום-צהוב, אז אנחנו יכולים גם להחליט ששם לא תהיה חניה. תהיה חניה עבורם, זה לא שמגרשים אותם מהעיר, יש גם את זכויות הפרט, זה רכוש שלהם, יש אנשים שמחזיקים קרוואן לצורך טיולים, לנופש ופנאי וכן הלאה. אגב, הם בהחלט מוזמנים להחנות אותו בתוך החצר שלהם, בתוך חניות פרטיות אם יש להם, אבל אם אין, אז שיתכבדו ויחנו את זה במקומות שנייעד לזה.

דובר:

--- שאז זה יתפוס גם מקומות חניה ל ---

בני כשריאל:

היום יש חמישה, שישה קרוואנים. אם יהיו הרבה, לא יודע מה יהיה.

דוברת:

בכל מעלה אדומים חמישה-שישה?

בני כשריאל:

כן.

דוברת:

לא יכול להיות. אני הסתובבתי וראיתי יותר מעשרה.

בני כשריאל:

יכול להיות, אני לא מדבר על נגרות, אני מדבר על קרואנים. זה חוק עזר עירוני שאנחנו מאשרים את זה, משרד הפנים כנראה צריך גם לאשר את זה. אחרי שהוא מאשר את זה אנחנו מפרסמים את זה אצלנו בתקשורת כמו שצריך לפי החוק.

גיא יפרח:

אנחנו נותנים התראות בהתחלה, לא דוחות.

בני כשריאל:

בשלב הראשון, אחרי שהחוק כבר ייכנס לתוקף אנחנו הולכים, נותנים לו התראה, לא הזיז בתוך השבוע הקרוב מכניסים לו דוח, לא הזיז את זה גוררים אותו ואז הוא גם יהיה חייב בגרירה ובשמירה ובכול.

דובר:

מה ההבדל בין זה לבין עגלה נגרות שתופסת חניה?

דובר:

בגודל.

דובר:

יש גם עגלות נגרות שתופסות חניה.

גיא יפרח:

לא, עגלה נגרות עם מספר רישוי שתופסת חניה של רכב אחד זה בסדר, אבל זה תופס יותר מ – הוא ענק, הוא גדול.

בני כשריאל:

הוא ענק, זה קרוואן.

ברנדה הורוביץ:

--- אין לי מקום לחנות, זה לוקח שלושה-ארבעה ---

בני כשריאל:

אני אומר לך, בגיטית הוא מהווה ממש סיכון.

אייל פישלר:

הנגררות זה בעייתי.

בני כשריאל:

אני אגיד לכם משהו? השלב הבא אנחנו נטפל גם בנושא של הנגררות. זה לא ייתכן שכל אחד - - -

יחיאל וקנין:

- - - לתפוס מקום חניה של בן אדם? הוא בא בעשר בלילה ואין ברחוב כי יש איזה נגררת - - -

בני כשריאל:

אתה צודק. זה גם החניה וגם עניין הבטיחות. אני אומר לך, זו ממש בעיה בטיחותית. אני מעלה את זה להצבעה עכשיו.

דובר:

אי אפשר להכניס את זה פה?

בני כשריאל:

לא, אנחנו נכניס, אחרי שיאשרו לנו אנחנו נעשה תיקון לנושא הזה ונוסיף גם נגררות. אבל קודם כל בואו נעבור את הנושא הזה. אני מעלה את זה להצבעה. יש התנגדות? הימנעות? עבר פה אחד.

הצבעה:

בעד 10-

החלטה:

אושר פה אחד.

בני כשריאל:

4. דו"ח הממונה על תלונות הציבור לשנת 2018. אדוני המבקר, בבקשה.

חיים שמעוני:

מוגש לדיון דוח הממונה על תלונות הציבור לשנת 2018, הדוח כולל דברי הסבר על תפקיד הממונה, נתונים סטטיסטיים בדבר התלונות שהתקבלו ותיאור מילולי של בירור התלונות. בירור תלונה על ידי הממונה מתבצע בדרך כלל רק לאחר שהמתלונן פנה לגורם העירוני הרלוונטי ולדעת המתלונן הוא לא קיבל מענה הולם. כלומר העירייה, במהלך פעולתה במשך השנה השוטפת, היא מקבלת אלפי פניות, אם זה דרך המוקד העירוני או דרך האגף לפניות הציבור, או ישירות דרך אגפי העירייה, אם הפונה מרוצה מהטיפול, מה טוב, ואם הוא לא מרוצה מהטיפול הוא יכול לפנות בתלונה לממונה ובמידה שהתלונה עומדת בפני החוק הממונה יברר את התלונה.

יחיאל וקנין:

כל תלונה נרשמת?

חיים שמעוני:

כן.

דובר:

לפי הכללים.

יחיאל וקנין:

מה כללים? כל טלפון? מה זה כללים?

חיים שמעוני:

יש שלבים. קודם כל הפונה - - -

יחיאל וקנין:

בן אדם מתקשר, מפריעים לו השכנים.

אייל פישלר:

הוא לא פונה לממונה, הוא פונה - - -

חיים שמעוני:

לא, אז אני מסביר. קודם כל הוא צריך - - -

בני כשריאל:

התלונה שלו זה על עובדי עירייה או על נבחרים שלא טיפלו בתלונה שלו כראוי. הממונה לא מטפל, לא מתפקידו לטפל בסכסוך שכנים לדוגמה. הממונה זה נציב קבילות הציבור שאומרים לו 'אדוני, אותו פקיד, אותו מנהל אגף', עוד מעט הוא ייתן לך דוגמאות, 'לא פעל בענייני נכון. אני הגשתי בקשה או משהו כזה והוא פגע בי'. בבקשה. הוא ייתן לך את הדוגמאות.

חיים שמעוני:

אז כמו שאמרתי, קודם כל הפונה צריך לפנות לגורם העירוני הרלוונטי, כל תלונה והגורם העירוני שלה שצריך לתת מענה. אם הוא חושב שהוא לא קיבל טיפול הוגן ואם התלונה שלו עומדת בתנאי החוק, יש כל מיני תנאים שהתלונה צריכה לעמוד בהם, אז כמובן שהממונה יברר את התלונה ואז כל תלונה כזאת באמת נרשמת בדוח.

במהלך 2018 התקבלו וטופלו 19 תלונות, מתוכן נמצאו שש תלונות לא מוצדקות, תשע תלונות מוצדקות חלקית ושלוש תלונות נמצאו מוצדקות. בתלונה אחת עניין התלונה בא על פתורו במהלך הברור. נערך דיון בממצאי הדוח בנוכחות ראש העיר, מנכ"ל, גזבר והממונה. זה המקום להודות לראש העיר, להנהלה, לעובדי העירייה על שיתוף הפעולה והסיוע בבירור התלונות.

בני כשריאל:

ראיתם את התלונות. אני אומר לכם שכל עיר הייתה מתכבדת בזה שיש מספר תלונות כזה שמגיעות.

דובר:

ורחוב, תלונות של רחוב.

בני כשריאל:

רוב התלונות נמצאו או לא מוצדקות או מוצדקות חלקית. תן פירוט.

חיים שמעוני:

השאלה אם הם רוצים אולי להתייחס.

אייל פישלר:

אני רוצה להתייחס לשני דברים.

שמוליק חנוך:

אתה רוצה, בני, שאני אגיד כללים?

בני כשריאל:

כן. בכל מקרה אני רוצה לומר כאן, לפני שנכנסים ל – בכל מקרה, גם התלונות האלה, שהן ממש בודדות, נדמה לי כשלוש נמצאו מוצדקות והשאר או חלקית או כלום, יטופלו בדרג המקצועי כמו שצריך והמנכ"ל אמון על הפיקוח על הביצוע. בבקשה.

שמוליק חנוך:

אני רק אעבור על התלונות ברשותך, שמתי בגדול. שפני סלע בשכונת פרי מגדים, כרגע אישרתם את הפתרון בעצמכם. עיכוב בתשלומים למתכנן של היכל התרבות, זה איזה שהוא שיח ושיג שהיה, טופל, קיבלנו חשבון, עבר לטיפול. רעש ממפוח עלים, זה נושא שמופיע בכל רשות מקומית. אנחנו קבענו דיון ייעודי כדי לראות איך להתמודד עם הדבר הזה, יתקיים דיון בשבוע הבא.

ברנדה הורוביץ:

מה זאת אומרת?

שמוליק חנוך:

כרגע אנחנו משתמשים בשעות מוגבלות.

דוברת:

- - - אתה מדבר על אנשים פרטיים שהתלוננו?

שמוליק חנוך:

אנשים פרטיים התלוננו, רק אנשים פרטיים התלוננו.

דוברת:

לא, על אנשים פרטיים?

שמוליק חנוך:

אנשים פרטיים התלוננו שהעירייה מנקה עם מפוח עלים. איכות שירות במרכז תשלומים. על אותה גברת שהתלוננו, שדיברה בחוסר נימוס, מוטי טיפל באופן מאוד מאוד יסודי. אגב מרכז תשלומים, יש עליו הרבה הרבה מכתבי המלצות ותודות וכך הלאה. פיקוח לקוי על חניה לא תקינה, טופל. נסיעת רכבים לא מורשים בציר הקרונית זה גם נושא שאנחנו מטפלים בו כל הזמן באמצעות אכיפה. ניקיון ואדיות, זה נושא שאנחנו מטפלים בו באופן יסודי כל הזמן. אלה פחות או יותר התלונות.

אייל פישלר:

אני רוצה להגיד שני דברים קצרים, האחד, יש פה תלונה לגבי חניה של משאיות וכתוב פה שנמסר כי העירייה מתכוונת לאסור במהלך 2019 חניית רכב כבד בכל השכונה. אני תוהה אם אנחנו באמת עושים את זה. כאילו 2019 אנחנו באמצע, אז זה משהו שאמור לקרות?

שמוליק חנוך:

העירייה נמצאת בתהליך - - -

גיא יפרח:

התחיל התהליך.

בני כשריאל:

אם בוריס היה פה הוא היה אומר לך, בוריס ישב כבר עם רונן, אנחנו עושים את זה בהדרגה, למה? משום שאני גם ממתין, למשל לגבי שכונת נופי הסלע, אני ממתין שאנחנו נסלול שם את ה'חנה וסע' וזה ייכנס - - -

אייל פישלר:

- - - שכונה - - -

שמוליק חנוך:

עשינו מיפוי מסודר, סידרנו - - -

(מדברים ביחד).

בני כשריאל:

- - - משאיות לא יכולות להיכנס ואוטובוסים. בוא נאמר שזה הולך להיות ברוב השכונות, ברחובות מסוימים. יש מקומות שהם יכולים לחנות, למשל משמונה בערב עד שש בבוקר, כמו בחניה גדולה של בית ספר. יש מקומות מסוימים שחל איסור מוחלט, יש מקומות שגרשון, בוריס ורון ישבו ביחד, נדמה לי שהשבוע אפילו הם ישבו, הם נותנים לחנות משמונה בערב עד שש בבוקר, אלה מקומות של חניות של בתי ספר לדוגמה, מתנ"ס וכאלה. אנחנו ממתינים גם לביצוע, זה כבר נמצא בתכנון, עד כמה שאני זוכר, לביצוע 'חנה וסע' בנופי הסלע, שזה ליד תחנת הדלק, וברגע שיהיה שם אנחנו גם ניכנס לנופי הסלע. לא בכל מקום אנחנו לא ניתן לאוטובוסים לחנות, יש למשל כביש הטבעת, בכמה מקומות אנחנו כן נותנים.

אייל פישלר:

עוד דבר שרציתי כהערה כללית, יותר מאשר התלונה הספציפית. יש כאן תלונה על זכות עיון בתיקי בניין באגף ההנדסה. התשובה שלנו היא תשובה נהדרת, החוק לא חל ביהודה ושומרון. אז יכול להיות שהחוק לא חל וזה טוב מאוד לנושא הזה של תלונה, אבל אם מדינת ישראל חושבת שהרשות צריכה לתת את השירות הזה לאזרח אז אין סיבה, בנורמות שלנו, שאנחנו נותנים הרבה יותר בדרך כלל ממה שצריך, שנתחמק מזה. הסטנדרטים שלנו בדרך כלל גבוהים.

ברנדה הורוביץ:

זה כאילו שמפחדים ממשו.

גילי רוגל:

שימו לב, בתלונה נטען כי ישנו סירוב מטעם אגף ההנדסה למתן זכות עיון, לרבות צילום, בתיקי בניין ללא ייפוי כוח מטעם הבעלים. זה מאוד מאוד הגיוני, אני לא הייתי רוצה שמישהו יחטט לי בתיק של הדירה שלי, של ההיתר שלי, של הנכס שבניתי בלי שאני ייפיתי את כוחו. עכשיו, אם יש מישהו שרוצה - - -

ברנדה הורוביץ:

אז מה זה משנה אם הוא עושה את זה - - -

גילי רוגל:

רגע, סליחה, לא גמרת. אם מישהו רוצה להגיש בקשה לפי חוק חופש המידע, שיתכבד ויגיש, יש מסלול לזה, אבל הפרוצדורה זה לא לבוא למחלקת הנדסה ולהגיד להם 'אני רוצה לעיין עכשיו בתיק של חיים שמעוני'.

אייל פישלר:

אבל, גילי, אתה אומר פה, בתגובה שהגיעה ממך, שלפי החוק לכאורה צריך לתת, אבל זה לא חל פה.

גילי רוגל:

לא, זה לא - - -

אייל פישלר:

אם אתה אומר שלא צריך, אין חוק כזה, בסדר, אבל מה שהגיוני במדינת ישראל, אנחנו כל הזמן רוצים להחיל את החוק של מדינת ישראל פה, אז כשזה לא נעים לנו זה לא חל עלינו?

ברנדה הורוביץ:

הוא מעלה תהיות. אני מסכימה איתו.

אייל פישלר:

כאילו חבל, זה משהו שמגיע לציבור - - -

גיא יפרח:

התשובה צריכה להיות תשובה רשמית.

אייל פישלר:

התשובה פה מצוינת, אני לא מדבר על - - -
(מדברים ביחד)

ברנדה הורוביץ:

גיא, כשאתה אומר שכל המדינה מאפשרת ואנחנו לא, זה לא הגיוני.

גילי רוגל:

במקרה הזה אני שמח שהחוק הישראלי לא חל פה כי אני לא חושב שזה נכון שכל אחד יוכל לבקש
- - -

אייל פישלר:

אני לא יודע, אבל אם החוק הישראלי, זה מה שהוא אומר, אז אנחנו צריכים - - -
(מדברים ביחד).

גילי רוגל:

לא, לא תמיד כל מה שכתוב בחוק הישראלי זה טוב.

בני כשריאל:

יש כאן דילמה בין פגיעה בצנעת הפרט לבין חופש המידע. זו הדילמה. הדילמה הזאת היא בעייתית כי זו בעיה. למשל אני פתאום אכנס לראות מה גודל המטבח של כל אחד ואחד? מה הסיפור? למה אני צריך לדעת את זה? אם אזרח רוצה להתנכל לשכן שלו אז הוא יכול לנצל את המידע הזה.

ברנדה הורוביץ:

אבל הם אומרים פה שהם יכולים להסתכל על זה בתוך המשרד.

גילי רוגל:

נכון, אומרים שנותנים להם לעיין, אז מה, השד כזה נורא?

אייל פישלר:

אז מה הם לא נותנים? לא נותנים לצלם?

בני כשריאל:

אבל זה החוק. הנושא הזה מטופל - - -

גילי רוגל:

עדיין אם יש מישהו שיש לו סיבה מיוחדת הוא יכול להגיש בקשה לפי חוק חופש המידע.

אייל פישלר:

השאלה שנשאלה עקרונית, לא ספציפית לגבי התלונה הזאת, עקרונית כדאי שנאמץ סטנדרטים גבוהים ולא נתחמק.

בני כשריאל:

אנחנו נדבר על זה. אני מעלה את סעיף 4 - - -

דובר:

זה דיון.

בני כשריאל:

כן, זה דיון. הנושאים שהמבקר העלה ייבדקו כדי שלא יישנו, על ידי מנכ"ל העירייה והגורמים הנוגעים בדבר.

אני עובר להודעות ראש העיר. נתחיל בנושא הכי כאוב והכי טרגי שקרה בשבוע שעבר. אלי הר-ניר, מנכ"ל העירייה לשעבר, נפטר בנסיבות טרגיות, הוא נפטר במיטתו. אגב, אני רוצה לומר לכם, כל מי שחשב שהייתה – כי שאלו אותי ואני רוצה להבהיר חד משמעית, לא הייתה כאן שום התאבדות, לא היה רצח או משהו כזה, ממש לא. הוא מת כנראה מדום לב במיטתו, בשינה. זה מה שקרה. זה מה שקרה, על פי דוחות המשטרה, מד"א וכולם. שמועות יכולות להתגלגל ולהתעצם ולהגיע למקומות לא נכונים.

אלי היה חבר לדרך, לא רק חבר לדרך אלא גם חבר, והוא היה מנכ"ל נהדר. אני אומר לכם, מנכ"ל נהדר, בתקופה שלו, כשהספדתי אותו וכולכם הייתם שם, מעלה אדומים עברה מהפכה, בפרט כשבנינו שתי שכונות חדשות, את צמח השדה ואת נופי הסלע וחלק גם ממצפה נבו, שכחתי לומר את זה, נבנו בתי ספר תיכוניים, בתי ספר יסודיים, המתנ"ס הורחב, הקאונטרי קלאב הורחב

בתקופה הזו, חדר הכושר, כל מרכז התרבות שיש לנו פה, היכל התרבות, הקונסרבטוריון, הספרייה ועוד הרבה דברים אחרים, תנועות נוער. אחד הפרויקטים שאלי מאוד מאוד אהב זה להביא עצי זית עתיקים לעיר הזאת וכמעט לכל עץ היה לו תורם, אם זה היה שופרסל או קואופ, הם תרמו את העץ, כי העצים האלה לא עלו 300-400 שקל, כמו שאנחנו מכירים כשקונים במשתלה, אלה עצים עתיקים מאוד שהם פסל סביבתי. כל אחד מהם פסל סביבתי וכל עץ כזה עלה עשרות אלפי שקלים. יש עץ אחד של 2,500 שנה, העצים פה, ממש כאן, הם למעלה מ-500 ולמעלה מ-1,000 שנים.

הוא יצא לגמלאות ולצערנו קרה מה שקרה. ניסינו באמת להקל את הכאב על המשפחה ולכבד את זכרו בלוויה מכובדת. כאן אני רוצה להודות, שייבדלו לחיים ארוכים, לשמואל ולכל צוות שפ"ע וכמובן לחברה הכלכלית ולרב גרסון. הם עשו כאן עבודה ממש טובה.

גיא יפרח:

וברוך.

בני כשריאל:

וברוך, שעבד יפה מאוד. ברוך עד עכשיו גם אומר קדיש עליו כל בוקר. עד כמה שיכולנו לנחם את המשפחה במעשים שלנו עשינו את זה. אנחנו כמובן ננציח גם את זכרו, עלו כמה רעיונות, אבל עכשיו עוד מוקדם, היום זה בדיוק היום השביעי לפטירתו. גם בבוקר היום בקריאה השלישית של ספר התורה העלינו את זכרו, לעילוי נשמתו.

אין לי הרבה מה לומר על אלי, באמת, עכשיו זה מתחיל לכאוב וזה עלול לקחת שעות. אז כמו שאמרתי, אנחנו כולנו משתתפים בצערה של המשפחה, אנחנו נזכור אותו ואנחנו ננציח אותו, את אלי, שתהיה הרבה, באמת הוא תרם המון לעיר הזאת. הוא היה מנכ"ל עם לב ונשמה וגם את התקיפות הנדרשת הוא ידע לעשות גם מול העובדים. אהבו אותו, העובדים אהבו אותו מאוד.

גיא יפרח:

אפשר מילה?

בני כשריאל:

כן, בבקשה, אבל בואו לא נאריך, כי אנחנו עכשיו נהפוך את הישיבה הזאת ל - -

גיא יפרח:

לא, קצר קצר קצר. אני חושב שאת אלי יש שהכירו רק בשנים האחרונות וזה נכון שבשנים האחרונות אלי לא היה במיטבו, אבל אני חושב שחשוב שהיום נזכור, ויש כאן כאלה שהיו חברי מועצה בקדנציה הקודמת ולפניה ויותר, ואלי בשנותיו הטובות היה, אני חושב, מנהל בכל רמ"ח איבריו ושס"ה גידיו. הוא היה מנהל ממלכתי וחכם ודבק במשימה ובעל יכולת ניתוח מעולה ואיש עם, גם ראייה מחוץ לקופסה וחזון ורצון לקדם, וגם יכולת במקביל לבצע ברמה הכי גבוהה שיש, באמת ברמה של פקודת מבצע. איש מאוד מעניין ומיוחד ועם המון המון נתינה. מי שהיה מסתכל עליו כלפי חוץ, הייתה לו איזה שהיא חזות נוקשה ומין דיבור אפילו טיפה אגרסיבי, אבל מי שנשאר איתו עוד כמה דקות בחדר ידע שמאחורי החזות המאוד קשוחה הזו יש לב מאוד מאוד

גדול ורצון אמיתי כל הזמן לעשות, לתת, לקדם. הוא אהב מאוד מאוד את מעלה אדומים ואני חושב שהעיר מעלה אדומים ואנחנו גם כתברי מועצה חבים לו הרבה מאוד. יהי זכרו ברוך, הוא איש יקר מאוד.

בני כשריאל:

אוקיי, אנחנו נעבור לעדכונים נוספים, יש כאן די הרבה עדכונים. בנושא של הפקקים במחסום ומה שקורה גם מעבר למנהרת נעמי שמר בשני הרמזורים, הייתה לנו פגישה עם הממ"ז, השתתפו גם בוריס וג'יקי, העלינו שוב פעם את הנושא של למנוע מרכבים כבדים, ממשאיות, הפעם מ-7 טון, לא מ-12 טון. יש משאיות גדולות, ענקיות, של 12 טון, ויש משאיות יותר קטנות, כמו של תנובה וכאלה, של 7 טון. ביקשנו מהממ"ז, פעם חוזרת שביקשנו ממנו, קודם כל להוריד את שעות איסור כניסת המשאיות משש וחצי לשש בבוקר. דבר שני שביקשנו ממנו זה לשים שם שוטרים, כדי שיאכפו את ההחלטות האלה. עוד ביקשנו מהממ"ז לראות איך אפשר לעזור לנו להרחיב את נתיבי הבידוק משלושה לארבעה, כי היום הנתיב הימני ביותר כבר נתפס על ידי הפלסטינאים שלוקחים ימינה ונכנסים לא-זעיים. הוא הבטיח לנו שיבדוק את הנושא הזה.

בנושא השני של הרמזורים של ואדי ג'וז הייתה לי שיחה אתמול עם ניר ברקת, שעדיין יש לו קשרים וכדומה. הם האריכו לנו את הרמזורים שם, הרמזורים של ואדי ג'וז, אבל זה עדיין לא מספיק כי יש הרבה כלי רכב שם.

אנחנו עובדים מול משרד התחבורה, אני כבר ביקשתי שוב פעם פגישה עם משרד התחבורה על זירוז סלילת הטבעת המזרחית שתושבי מעלה אדומים למשל שרוצים להגיע לתלפיות, לגילה, להר חומה או לעיר העתיקה, לא יצטרכו לנסוע דרך הפקקים של הר הצופים. הם עובדים על זה, אבל זה ייקח זמן. אני אומר לכם, אין תרופת פלא לפקקים. ירושלים מפוקקת, כביש בגין מפוקק, אחר הצהריים בדרך לגילה ויש גם פקקים בכיוון השני, שלא לדבר על דרך חברון וכדומה, שזה ממש מפוקק ועכשיו הפקקים יהיו עצומים יותר משום שנכנסים עכשיו לסלילה של עוד נתיבי רכבת קלה. אני לא יודע איך ירושלים תתפקד.

אנחנו נמצאים במעקב מתמיד אחרי העבודות שכבר התחילו במנהרת הגבעה הצרפתית. עכשיו בשלב הזה מזיזים את התשתיות, ב-150 מיליון שקל יש תשתיות תת קרקעיות של חשמל, טלפון וכו' וכו'. הם עושים את זה. בינואר-פברואר אמור לצאת המכרז הגדול של החפירה של קילומטר וחצי ואז ממעלה אדומים עד תל אביב לא יהיו רמזורים. גם הרמזור שנמצא בצומת של עיסאויה ומחנה משמר הגבול, גם שם עושים מחלף. זה נמצא בתכנון. שם הבעיה לא הגדולה, הבעיה ממש קטנה, הבעיה הגדולה זה במחסום ובהר הצופים והגבעה הצרפתית, שם זה הבעיה. מה שאני רוצה לומר, אנחנו עוקבים אחרי זה, נמצאים עם יד על הדופק שזה יהיה, אבל בשלוש השנים הקרובות אין לנו בשורות מי יודע מה, אין לנו בשורות.

ברנדה הורוביץ:

אתה לא רוצה את ההסברה, להסביר, להראות גם את הפקקים בירושלים, להראות את ה - - -

בני כשריאל:

אנחנו עושים את זה כל הזמן והתושבים עצמם יודעים. חלק מההתמרמרות של התושבים היא לאו דווקא מהמחסום. המחסום מוסיף להם, הם מגיעים לירושלים ושם הם נתקעים. למשל

הילה, זוגתי, היא עובדת בגבעת שאול, אז היא עוברת את המחסום, אבל כשהיא מגיעה להר הצופים, או דרך בר אילן, או דרך בגין, כשהיא רוצה לעשות את הדבר הזה, היא פקוקה שם.

גיא יפרח:

בר אילן הולך להיסגר גם עכשיו לטובת הרכבת הקלה.

ברנדה הורוביץ:

אני לא יודעת אם לא צריכים להסביר את זה - - -

בני כשריאל:

מה שיקל עלינו, אני מאמין שבערך בעוד כשנה, זה שהולכים בבנימין, עוד כניסה דרך קלנדיה ל-443 ולירושלים, את הכביש המשוקע. בינתיים הוא נפתח לפלסטינאים, אבל הם דורשים שזה ייפתח גם להם. זה יקל עלינו. אבל שוב פעם, רבותיי, הפתרון הסופי לפקקים האלה זה מנהרת הגבעה הצרפתית וכביש הטבעת המזרחית שאנחנו עובדים עליה די קשה. על שולחנו של ראש הממשלה נמצא גם הכביש שקוראים לו 'מרקס החיים', זה נמצא בין עזריה לבין א-זעיים, כך שהפלסטינאים לא יעברו דרכנו. כשהם יוצאים מעזריה, צריך להיסלל כביש, הם נכנסים לכביש ועוברים מתחת למחסום, יש מנהרה, ישר לכיוון חיזמה ועוברים משם. הפרויקט הזה עולה כ-180 מיליון שקלים, אנחנו טוענים שזה עולה 150, הצבא טוען שזה עולה 180 והצבא אומר 'אין לי תקציב לזה', ראש הממשלה אומר 'אני צריך להשיג לזה תקציב', הוא נכנס למערכת בחירות והכול נעמד. הפרויקט הזה נמצא אצל אשר חיון, שעכשיו הוא הביג בוס אצל ראש הממשלה, אחרי שכולם התפטרו. אני מקווה שזה ייפתר, אבל גם כאן אנחנו כל הזמן לוחצים, ממש לוחצים, זה נמצא על סדר היום אצל ראש הממשלה לפתרון. מה שטוב כאן, שהשר ישראל כץ תומך בנו ועושה את זה. גם מהצבא תומכים בנו, אם זה בפיקוד ואם זה קשת צבעים, כל אלה תומכים בעניין של לסלול את הכביש הזה.

יש סיפור אחר של השב"כ שאומר, זה לא נבדק, לכן אנחנו לא יודעים, הוא אומר שברגע שהרכבים הישראליים ייפרדו מהפלסטינאים עלולה להיות פגיעה ברכבים הישראליים כי אז - - -

דובר:

- - -

בני כשריאל:

בדיוק. היום הם לא עושים את זה. היום, למשל, אם תשימו לב, אין זריקות אבנים על רכבים פרטיים כמעט מעיסאווייה, למה? כי יש הרבה ערבים ממזרח ירושלים עם מספר רישוי צהוב, כמו שלנו, שגרים בעזריה, כי תנאי המחיה שם זולים יותר, תנאי הדיור זולים יותר, מחירי הדיור זולים יותר בהרבה מירושלים.

דובר:

הם באים לקניון אצלנו.

בני כשריאל:

ואז הם גם מעמיסים. יש את הדעה הזאת אצל גורמי הביטחון שאומרת שברגע שיפרידו בין הישראלים לערבים אנחנו עלולים להיות ברווזים לאבנים או לכל מיני מטעני חבלה. זה אחד השיקולים.

ברנדה הורוביץ:

- - - המדינה קמה ככה.

בני כשריאל:

בסדר, אנחנו לא לוקחים את השיקול הזה, המדינה צריכה לשמור עלינו, היא תשמור עלינו.

אייל פישלר:

כמה שנים לכביש 'מרקם החיים' הזה מחכים?

בני כשריאל:

'מרקם החיים' תוכנן והתחיל להיסלל בתקופה של אריאל שרון. עם פטירתו של אריאל שרון ביבי שינה את סדרי העדיפויות בתקציב, התקציב שהיה צריך להגיע אלינו, גם לסלילת הכביש וגם לגדר המסכלת מסביב למעלה אדומים רבתי, גוש אדומים, עבר לגדר בגבול מצרים. ומאז זה נתקע.

אירועי הקיץ, אני מבין שקיבלתם בדואר את הדבר הזה, מי שלא קיבל אני מבקש מחר לשלוח את זה לכולם.

דובר:

ביום ראשון זה יהיה בתיבות הדואר.

בני כשריאל:

בסדר, אני מבקש באופן אישי עוד מחר או ביום ראשון על הבוקר לשלוח לי, תעבירי את זה לכולם. יש כאן אירועי קיץ, בפרט לנוער, זה העדכון. יש הרבה אירועי קיץ, ביניהם שלושה ימים לילדים ולנוער של מגלשות מים, מתנפחים וכל מיני פעילויות של תנועות הנוער וכדומה. זה הולך להיות שמח. המון המון פעילויות לנוער בברכת השחייה. השנה לא יהיו בימי שישי מסיבות רחוב, אלא יהיו בערבים. בברכה.

ברנדה הורוביץ:

יש פיקוח של המשטרה.

בני כשריאל:

יהיה פיקוח של המשטרה, שלנו, חייבים לעשות פיקוח שם. עד עכשיו המסיבות שהיו בברכה, עם מגלשות מים, מגלשות בתוך הברכה, מים וגם אגף הנוער וגם – היו שם, זה עבר בשלום ועבר יפה מאוד. יהיה קצת רעש לתושבים מסביב, אבל צריכים להבין, זה קיץ. כל מגרשי הכדורסל בבתי

הספר יהיו דולקים, התאורה תהיה דולקת עד שעה שתיים, כך שהם יוכלו – עדיף לי שהם ישחקו במגרשים כדורסל מאשר שהם יסתובבו, וג'קי גם בסיירת ההורים, הוא יודע מה קורה שם.

ג'קי עזרא:

כן. כדאי לפרסם את זה, שיידעו - - -

בני כשריאל:

יפורסם.

גיא יפרח:

הנה, יש בתוך החוברת.

בני כשריאל:

החוברת הזאת תגיע לכל בית.

גיא יפרח:

ולכל תלמיד בבית ספר.

ברנדה הורוביץ:

בני, תהיה חשיבה בברכה למבוגרים שרוצים בנפרד?

בני כשריאל:

אייל ויחיאל העלו את זה. אנחנו נשב יחד עם אורי מסיל, מנהל המתנ"ס, יחד עם שמוליק ונראה אם אפשר לעשות משהו. בינתיים מה שאני קיבלתי, עקב הבקשה שלכם, אני ביקשתי מאורי לתת לי חוות דעת, יש בעיה. אולי ננסה לסדר איזה משהו.

ברנדה הורוביץ:

משהו.

בני כשריאל:

אוקיי, נא לרשום, ה-18.6 בשעה שבע בערב, טורניר קט-רגל לזכרם של סתיו פרטוש וחגי ביבי באצטדיון מישור אדומים, אצטדיון הכדורגל שלנו. אנא מכם, תבואו, אני חושב שכדאי לכבד את זכרם של שניהם שנהרגו.

דובר:

מי הקבוצות?

דובר:

יש שמונה קבוצות.

בני כשריאל:

גיא הציע – זה לא נבחרת שמגיעה לחוץ לארץ, אפשר גם – אני הייתי מציע שתהיה נבחרת מועצת העיר.

ברנדה הורוביץ:

כן, אני עם חצאית, אני - - -

בני כשריאל:

את מוכנה להיות השוערת או חלוצה?

ברנדה הורוביץ:

לא, חלוצה.

בני כשריאל:

אוקיי, אין בעיה. זה יהיה יפה מאוד שזה יהיה חלוצה. אז תעשו את זה, אנחנו נכניס אתכם, נא להירשם אצל גיא.

גיא יפרח:

אצלי? אתה המאמן.

בני כשריאל:

אחרי שראיתי את הסחורה אני מתפטר. חבר'ה, יש שם חבר'ה צעירים, באמת, יהרגו אתכם שם. דבר שני, נא לרשום, ב-26.6 בשעה ארבע וחצי אזכרה לישראל גולדשטיין בבית העלמין מישור אדומים, וב-1.7 בשעה שש אירוע זיכרון מרכזי לפטירתו של ישראל ז"ל במוזיאון קסטל והנצחה. כמובן שיהיה שם טקס הנצחה. ב-26.6 בשעה ארבע וחצי בבית העלמין, ב-1.7 בשעה שש במוזיאון קסטל.

דובר:

אנחנו נקבל הודעות, כן?

בני כשריאל:

אתם תקבלו הודעות, אבל כדאי שתרשמו גם. סעיף 6, תזכורת, ב-3.7, בין שעה שלוש, מה שביקשתם, לחמש, יכול להיות שזה יהיה בחמש וחצי, סיור באזור התעשייה, לפי בקשת חברי המועצה. סדר היום נשלח אליכם במייל ואם מישו רוצה משהו – אבל תשמעו, רבותיי, אני רוצה לומר לכם, מצד אחד אתם ביקשתם לעשות את זה אחר הצהריים, אבל מצד שני אתם צריכים לדעת שמפעלים נסגרים, בשעה חמש הם כבר סגורים, אין הרבה מה לראות. אז נא להגיע, נא לדייק, בסופו של יום אנחנו גם נעשה ישיבה, אם יהיה לנו מספיק זמן, נעשה ישיבה בחברה הכלכלית, עם כיבוד קל. אצלם כיבוד קל תהיה ארוחת ערב נחמדה. אני מבקש מכל אחד להודיע

לי אם הוא מגיע או לא מגיע, כי אני לא אעשה סיור לשני אנשים. נא להודיע לענת על ההשתתפות. מי שלא מודיע לענת על ההשתתפות זה אומר שהוא לא מגיע. אם אני אראה שמספר המשתתפים הוא ממש של בודדים אני אבטל את זה, זה לא יהיה מכובד.

דוברת:

אני יכולה להגיע בארבע, כבר - - -

גיא יפרח:

למה? ארבע זה בסדר.

דוברת:

המפעלים נסגרים בשעה חמש.

בני כשריאל:

המפעלים נסגרים בחמש ויש לנו מספר מפעלים. את הישיבה אנחנו עושים אחרי.

ברנדה הורוביץ:

אני חושבת שזה ממש חשוב שאנחנו מגיעים. באמת, בני לקח את מה שאמרנו וזה חשוב שנראה את זה.

בני כשריאל:

תהיה לנו גם פגישה במתנ"ס, במתנ"ס זה כבר סיפור אחר, זה יהיה בשעות הערב, כי שם אין מפעלים.

ברנדה הורוביץ:

זה חלק מהפיתוח של העיר, זה ממש חשוב.

בני כשריאל:

מאחר שלא יהיה זמן לא מצאנו לנכון להגיע למקום של המפעל, כי זה סתם לראות שטח, יעשו לנו סרטון במשרדים, יראו לנו סרטון על המקום ונקבל שם הסבר. אני מדבר על מפעל המחזור התרמי.

ברנדה הורוביץ:

הם יסבירו למה - - - שיסבירו לנו את כל - - -

בני כשריאל:

בואי אני אסביר לך משהו בשתי מילים. היום דיברתי עם גיא סמט, מנכ"ל המשרד להגנת הסביבה, שהוא מעורב בנושא הזה, הוא והחשב הכללי. הוא אמר לי שזה כבר יצא מהידיים של כפר אדומים. ראש המועצה האזורית, ישראל גנץ, כבר שכר מישהו בחצי משרה כדי לסדר את

ההתנגדויות ולעשות את הבלגן. אני הבנתי מישראל גנץ, אני ביקרתי אצלו לפני כמה חודשים ואני הבנתי ממנו שהוא רוצה חלק מהתמלוגים.

אייל פישלר:

הם רוצים כסף.

בני כשריאל:

סחיטה. אז אנחנו החלטנו שאנחנו לא ניסחט ונלך איתם עד הסוף בנושא הזה. לכפר אדומים כמובן שנצא במסע הסברה מסודר. הגעתי איתו לסיכום גם שברגע שאנחנו נחתום על ההסכם איתם, עדיין לא חתמנו על ההסכם, יש חילוקי דעות בינינו, אז הוא ייתן לנו תקציב, יעביר לנו תקציב לצאת במערך הסברה מה זה המפעל הזה ולמה הוא לא פוגע.

ברנדה הורוביץ:

הם דואגים, אני לא יודעת אם זה נכון או לא - - -

גיא יפרח:

הם רוצים כסף.

ברנדה הורוביץ:

הם דואגים לבית הספר, שהם בדיוק באותו קו. ככה הם אומרים.

בני כשריאל:

אז אני אומר לך, היה אצלי מישהו, אני לא אזכיר את שמו כי זה לא נעים לי, אחרי שהוא אמר לי את כל מה שהוא אמר, הוא אמר 'אוקיי, כמה אנחנו מקבלים, הכפר?'. אנחנו, כשאנחנו עשינו את התב"ע של המחזור התב"ע של המחזור היה למחזור אנאירובי, ששם זה, בואי נאמר שאם יש ריחות אז זה ייצא משם, לא ממפעל. בדקנו את הכול, את משטר הרוחות, בדקנו את המרחקים, את הכול, לקחנו ייעוץ, יש לנו את אורבניקס, אין בעיה לכפר אדומים. הוא אומר 'אם אני מסתכל אני רואה מפעל', אמרתי לו 'אם אתה מסתכל קצת יותר ימינה אתה תראה 400 מפעלים באזור התעשייה, אז מה הסיפור? וזה יותר רחוק', אז עכשיו אנחנו גם נייער מסביב, אנחנו נסדר את הכול מסביב. הנושא הוויזואלי, שזה לא יפה או כן יפה, זה באמת לא רלוונטי. הוא התחיל עם הדבר הזה, שרעלים יוצאים. המפעלים האלה, אגב, באירופה, נדמה לי באוסטריה, הם בתוך שכונות מגורים. בווינה, בעיר הבירה. אם אנחנו עכשיו בונים כאן מפעל אז הוא בטח יהיה יותר חדיש מאשר המפעלים שהוקמו לפני 15 ו-20 שנה בווינה וברור שהמשרד להגנת הסביבה יקפיד על כל פרט ופרט שם של מה שצריך.

ברנדה הורוביץ:

אני רק אומרת להם כל הזמן שאני לא חושבת שבני מנסה לפגוע בילדים של אף אחד, לא של מעלה אדומים ולא של כפר אדומים.

בני כשריאל:

ההיפך.

ברנדה הורוביץ:

ולכן אני חושבת שזה חשוב שהנושא הזה, שילדים, שזה - - -

בני כשריאל:

בינתיים לא נחתם ההסכם. תראו, אנחנו נצא במערכת הסברה, ההיפך הוא הנכון, דווקא מפעל תרמי כזה חוסך זיהום אוויר. הרי מה קורה? אנחנו מוציאים חשמל על ידי פחמים שהם באמת מזהמים את האוויר, איפה? בתל אביב, אשדוד. כשהרוחות מערביות כל הרוחות מביאות את העשן לכל האזור, אגב כולל שלנו. שימו לב באיזה קו אנחנו נמצאים, כמעט מול אשדוד, וזה נמצא. אז דווקא זה, גם משטר הרוחות יעביר את זה לירדן, נגיד שלום לחוסיין, וגם - - -

גיא יפרח:

עבדאללה.

בני כשריאל:

לעבדאללה. זה לא מפריע, זה דווקא חוסך גם זיהום מי תהום, כל ההטמנה הזו חוסכת זיהום מי תהום, יהיה שם גם מפעל למחזור, שימחזר את הפלסטיקים, את המתכות, חומרי בניין. אני חושב שזה אחד הפרויקטים - - -

גיא יפרח:

מה שפגע לאורך השנים, אם פגע, זו שיטת ההטמנה הישנה שהייתה באבו דיס ובגלל זה המדינה החליטה שהיא רוצה לסגור את המטמנות שטומנים בדחיסה ושמה מס מסוים שכל הזמן הלך וגדל, עד שהם החליטו לסגור אותו והיום הם סוגרים מטמנות וסגרו את המטמנה באבו דיס. עכשיו בונים משהו הרבה הרבה יותר ירוק. אז אם יום אחד מישוהו היה יכול להיפגע זה מהמטמנה, בטח לא מהאתר הזה. כאילו המשרד סגר את המטמנה כדי לפתוח משהו ירוק.

בני כשריאל:

טוב, רבותיי, אז נא לרשום את הסיור הזה ואני מבקש, אם אנחנו ביקשנו, ביקשתי מהחברה הכלכלית לארגן את זה, לסדר את זה, אז בואו נכבד גם את החברה הכלכלית ולא נברז להם. עוד דבר, קיבלנו אישור ל-11 קייטנות מדע, שזה יפה מאוד. המחיר לקייטנה הזאת הוא מחיר מצחיק של 80 שקלים סך הכול. כל אחד שרוצה לרשום את הילד שלו לקייטנות המדע, שיעשה את זה, זה גם לבתי הספר היסודיים.

אייל פישלר:

אנחנו היינו בשנה שעברה.

בני כשריאל:

כן, איך היה?

ילדה:

היה כיף.

בני כשריאל:

רוב הכסף של ה-80 שקל הולך למזון, לסנדוויצ'ים ודברים כאלה.

דוברת:

איפה יש את כל הפרטים לגבי הקייטנה?

בני כשריאל:

באגף החינוך ובאתר של המתנ"ס. גם נפרסם את זה. חזקי, נא לפרסם זה ממש פרסום טוב, בכל הפייסבוקים וגם שחברי המועצה יתייגו. אני ביקשתי להגדיל את זה, אני מקווה שאנחנו נמלא את ה-11 האלה, חלקן יהיו ביולי, חלקן באוגוסט.

אייל פישלר:

אין שם באמת הרבה תוכן בקייטנה. הם נהנים, אבל אין שם באמת - - -

בני כשריאל:

למה? יש שם תוכן. יש תוכן טוב - - -

גיא יפרח:

הם לא יוצאים מדענים, אבל זה נחמד.

בני כשריאל:

בשבוע אני לא אוציא אותה פרופסור ל - אתה לא רוצה שהבת שלך תוך שבוע תהיה פרופסור לביקוע גרעין האטום.

ילדה:

יש קייטנה בביקוע גרעין האטום?

בני כשריאל:

הנסיעה שלי לארצות הברית, הנסיעה הזאת הייתה כדי להביא תרומות ולפתוח גם מקורות תרומה חדשים ולא להסתמך רק על בני ציון, שבאמת עשו לנו עבודה טובה מאוד. ארגון בני ציון עומד כנראה לפני סגירה וזה קצת מדאיג אותנו.

דוברת:

למה?

בני כשריאל:

פחות ופחות יש תורמים בארצות הברית, קשה מאוד לגייס, אני אגיד לכם גם למה. מי אלו שתורמו? אלו היו חלקם ניצולי שואה או קרובים של ניצולי שואה שעברו חוויה לא טובה והם הגיעו לארצות הברית והם התעשרו ואז הם אמרו שמדינת ישראל חייבת להיות וכו' וכו' ולשמור. הרבה ציונות אצלם, הם לא גרים פה, אבל הם אמרו 'אנחנו חייבים לעזור למדינת ישראל'.

גיא יפרח:

היום פורסם סקר ב'ידיעות אחרונות', 30% מהיהודים בארצות הברית חושבים שלא צריך מדינת ישראל כדי לשמור על העם היהודי. זה מטורף.

בני כשריאל:

זה הולך ופוחת כל הזמן ואנחנו מנסים לפרוץ עוד שוק, שוק תרומות, ועוד שוק ועוד שוק, זה קשה מאוד. עכשיו, גם מגיעים אלפים לארצות הברית, שלא תחשבו שרק אנחנו, קודם כל כל האוניברסיטאות, המון ישיבות שמגיעים לשם, אנשים שרוצים לבנות בתי כנסת, המון עמותות, אז אני למשל תפסתי קשרים טובים עם הפדרציה האירנית, יהדות אירן, זה לא האירנים, זה פדרציית יהדות אירן בניו יורק. בלוס אנג'לס יש עוד פדרציה כזאת בדיוק, אבל לא הצלחתי לחדור לשם, אלה שמאלנים. לא יודע למה, הם שמאלנים. שם למשל, בפגישה שלי איתם, הצלחנו לקבל 130,000 דולר, הם נותנים לנו כל שנה, אבל הפעם הם העלו את זה ל-130,000 דולר, למרחבי הלימוד בבתי הספר. מי שמכיר את זה - - - זה ממש בתי הספר היסודיים. כשהם יעבירו לנו את הכסף, עכשיו זו הפרוצדורה, הם מאשרים, אנחנו צריכים להגיש את הבקשה, טפסים וכדומה, הם מאוד מאורגנים, זה מגיע לרוב - אז אמרנו שניכנס גם לשוק של הנוצרים. יש נוצרים אוונגליסטים, פרוטסטנטים, לא קתולים, הם אוהבי ישראל ולמה הם כל כך אוהבי ישראל? הפרוטסטנטים, בניגוד לקתולים, מאמינים שהברית החדשה שלהם היא המשך לתנ"ך שלנו, כלומר הם מאמינים שהמקור לברית החדשה זה התנ"ך שלנו ולכן צריך להאמין בתנ"ך. אגב, יש כאלה ששומרים שבת. ויש כאלה שגם צמים ביום כיפור. זה מופיע בתורה כמצווה שהם צריכים לעשות את זה. זה מאוד מעניין כל מה שקורה שם, זה פשוט מעניין, זה לא יאומן. הם מאמינים שברגע שכל היהודים יהיו בארץ ישראל המשיח יגיע.

ברנדה הורוביץ:

הם יבואו והם ישתלטו עלינו ואז המשיח יגיע.

בני כשריאל:

לא, זה לא בדיוק כך.

גיא יפרח:

אנחנו נלך על החלק הראשון, על החלק השני נוותר.

בני כשריאל:

אני תמיד אומר להם, 'בואו נחכה' שהמשיח יגיע ונשאל אותו מאיפה הוא הגיע'.

ברנדה הורוביץ:

בני, הסרטונים שלך עברו דרך האמריקאים, איך שאני ראיתי את זה - - -

בני כשריאל:

איפה שהיינו, אנחנו פגשנו נוצרים שנאמנו בפניהם, הרצינו בפניהם, הסברנו להם מה זה מעלה אדומים, איך מעלה אדומים שומרת על ירושלים. חצי שעה באנגלית וגם שאלות ותשובות.

ברנדה הורוביץ:

זה היה יפה מאוד.

בני כשריאל:

תודה, תודה. הנה, יש לי מבקרת אנגלית.

ברנדה הורוביץ:

לא, לדבר באנגלית דברים טכניים זה דבר אחד, אבל לדבר על רוח, על ערכים, על הנושא של ציונות, זה רמה אחרת של אנגלית, זה גם להביא את המושגים היותר מורכבים. זה יפה.

בני כשריאל:

קיבלו אותנו מאוד יפה. ראיינו אותנו גם בארבע רשתות טלוויזיה. אני רוצה לומר לכם שזה שלקח אותנו הוא בן 80, הוא נהג את כל הדרך בשלוש מדינות, מצפון קרוליינה, דרום קרוליינה וג'ורג'יה. אני יושב מאחורה בוואן ענק והוא נוהג. הוא לקח אותי לכל המקומות האלה. קוראים לו ארקוקס, הוא היה כתב של ה-CBS, זו אחת הרשתות הגדולות בארצות הברית, והוא היה כתב בווייטנאם. הסיפור שלו אומר שיום אחד הוא חלם שהוא צריך לבוא לישראל, הוא לא הכיר את ישראל בכלל, והוא צריך לעשות למען ישראל. הוא אמר 'היה לי vision', כל לילה שהוא הלך לישון הוא היה מתעורר באמצע הלילה מהחלום הזה. אשתו, אגב, היא גם איתו, הם גם בסביבות הגיל שלו, היא שלחה אותו לפסיכיאטרית והוא הלך לפסיכיאטרית וקיבל טיפול וזה לא עזר, אז בסוף הפסיכיאטרית אמרה לו 'אתה יודע מה? מה דעתך, תיסע לישראל. אולי זה יעבור לך אחרי שתיסע לישראל, תראה את ישראל וזה יעבור לך'. הוא הגיע לארץ והוא התאהב בארץ והוא החליט שהמטרה שלו – עכשיו, הוא לא אדם מיליונר או משהו כזה, הוא בסדר, והוא ישר הוציא לי צ'ק, 5,000 דולר, הוא אומר לי למה אתה צריך? אמרתי לו שאני צריך למלגות לתלמידים בתיכון, הוא ישר הוציא צ'ק משלו, 5,000 דולר, והוא הבטיח לי – אמרתי לו שיש לנו את הבסיס של משמר הגבול, הם צריכים ריהוט, הוא אמר לי 'תביא לי את הרשימה ואני אשיג לך את הריהוט'.

ברנדה הורוביץ:

שולחים לו מכתב עם תמונות?

בני כשריאל:

כן. הוא מגיע, הוא מכיר את מעלה אדומים, הוא היה פה כמה פעמים. הוא כפה עליי להגיע לשם. אני בהתחלה לא רציתי, אמרתי 'מה יש לי עם החבר'ה האלה? אין לי מה לעשות איתם'. אז זה העניין, הוא מאמין בכל לבו במדינת ישראל והוא יותר ימני מכל אחד מאיתנו פה, כולל אותי, יחסר לכם אם תיתנו סנטימטר מרובע אחד לפלסטינאים, זה שלכם, אסור לכם לתת, אתם הבטחתם לקדוש ברוך הוא שלא – 'אל תשאלו, זה משהו שונה, זה לא יאומן. הלוואי שהיהודים בארצות הברית היו אוהבים את ישראל ואת יהודה ושומרון כמו שהוא אוהב.

דוברת:

הלוואי שהיהודים בישראל יאהבו ככה את המדינה שלהם.

בני כשריאל:

זה העניין. עשינו את זה והכרנו שם קהילות. רחלי וסאל עובדת עכשיו על הקשר, עכשיו צריך לפתח את הקשר הזה איתם, עם אותן קהילות נוצרים, הם מגיעים לארץ, יהיה סיור באוגוסט או בספטמבר, נדמה לי, יש קבוצה גדולה שמגיעה לפה. הייתה לנו גם פגישה עם ה-JOA, Jewish Organizations, שגם כן יגיעו לפה. שם יש משהו בשם סטיוארט קהן, יהודי חזק שהכריח אותם להעביר את התרומות של ה-JNF, זה קק"ל, קרן קיימת לישראל, להעביר אליכם, יש כבר – מה שצריכה עכשיו לעשות רחלי וסאל זה לעשות את ה-follow up.

אני נפגשתי גם עם הקונסול וסגן הקונסול במיאמי על פיתוח הקשרים שלנו עם הקהילות, חלק מהקהילות כבר תרמו לנו שם בפלורידה והסגן שלו הגיע לארץ, אבל איך שהוא הגיע אשתו נכנסה לבית חולים בעין כרם. אז אני מקווה מאוד שהיא תצא ונפגוש אותו בשבוע הבא. הוא רוצה לבוא, הנושא היה גם איך נלחמים ב-BDS ואנחנו צריכים לגייס אותו. גם גיל, הקונסול עצמו והסגן שלו, הוא יגיע לארץ באוגוסט-ספטמבר, הקונסול עצמו, הסגן שלו הגיע עכשיו, הם יבואו לסייר במפעלים שלנו, יסריטו, יסדרו משהו כדי שיראו גם למושל ולחברי קונגרס ולסנטורים בפלורידה מה קורה במעלה אדומים. אנחנו צריכים לעבוד על הכול, לא רק על תרומות, אלא גם על הלווי. אני רוצה לומר לכם, מעלה אדומים מאוד ידועה בארצות הברית, מאוד, בניו יורק מכירים אותנו, מעלה אדומים, לא רע, הארגונים היהודים.

ברנדה הורוביץ:

אצלי מגיעים עכשיו המון חבר'ה מאוניברסיטאות שהם BDS, הם הולכים לרמאללה, אחר כך למעלה אדומים. בתוך הבית שלי באים והם פשוט אומרים לי 'את מכשול לשלום'. ככה הם אומרים, הם פשוט אומרים את זה - - -

דוברת:

ואת מכניסה אותם לבית שלך?

ברנדה הורוביץ:

כן, כי אני רוצה שהם יכירו את הבן אדם, שיראו את ה - - -

דוברת:

אני לא חושבת שזה - - -

בני כשריאל:

תראו, בינתיים ל-BDS אין שיניים כאן במעלה אדומים, למרות שהם כבר כתבו מכתבים למפעלים. הם כתבו מכתב לפני איזה שבועיים ל-Construction Aluminum, שבו הם מאיימים עליהם - - -

(מבקש להפסיק ההקלטה).

(הפסקת הקלטה).

בני כשריאל:

בנושא של גני הילדים, אתמול הייתה צריכה להיות ישיבה עם כל ועדי גני הילדים, לבקשתם. מה שקרה - - -

דוברת:

גם אליי פנו.

בני כשריאל:

לא, אנחנו נוציא מכתב כמו שצריך, נוציא מכתב לכולם. עכשיו מה קרה? אני רוצה להתחיל, זה הסוף, אני ביטלתי את הישיבה הזאת - - -

דוברת:

הייתה אמורה להיות ישיבה עם ועד ההורים - - -

בני כשריאל:

לא, עוד מעט אני אסביר לכם. אנחנו נתחיל עכשיו את הסיפור. בתחילת שנה שעברה, בערך, אל תתפסו אותי בתאריך, ועדי ההורים של גני הילדים ביקשו ממני פגישה, ישבנו איתם, היו שם כ-50 חבריה שם, ועדים, יש לנו ברוך ה' המון גני ילדים, גם של טרום טרום, גם של טרום וגם חובה, וביקשו ממני לשבת איתם. אגב, תדעו לכם, אין ועד שמבקש ממני פגישה שלא נפגש איתי. נמצא כאן גם אייל, שהיה בוועד, ונמצאת כאן גם מנהלת בית ספר, שהיא יודעת את זה. אין דבר כזה. אתמול אני ישבתי עם ועד שכבת כיתות ב' של בית ספר מגדים, לא בית ספרי, ועד שכבת כיתות ב', אז תבינו איפה אני יושב. כי אין בית ספר שלא יושב איתי. אין ועד גן שמבקש ממני פגישה, שלא יושב איתי, אין דבר כזה. אני מחזיק את התיק הזה ואני מקפיד לשבת עם כל ועד שמבקש ממני פגישה או כל יושב ראש ועד שמבקש ממני פגישה.

אלא מאי? אני חוזר עוד פעם לסיפור. הם ביקשו ממני בנושא של המדשאות בגני הילדים, היה שם חול, מדשאות והצללה. השגנו שני מיליון שקלים ונכנסנו לעבודה, כלומר זה לא היה מתקציב העירייה, אני הבאתי שני מיליון שקלים מבחוץ ונכנסנו לכל גני הילדים. הבטחתי להם שעד סוף דצמבר השנה זה יהיה, עשינו את זה בשנה שעברה ותאמינו לי, עמדנו ביעד. אולי פה ושם, אבל נכנסו בעבודות עד הסוף. את כל שני מיליון השקל הוצאנו על הנושא הזה והוצאנו אפילו יותר.

עכשיו, כשישבנו שם סיכמנו איתם, לבקשתם, שמדי שנה אני אשב עם כל הוועדים. שימו לב למה שאני אומר, עם כל הוועדים, לא עם ועד של גני הילדים. עכשיו מה קרה? אני חוזר עכשיו עוד שנה-שנתיים אחורה לפני הבחירות, כשנה ומשהו לפני הבחירות. ליושב ראש ועד ההורים העירוני, ירוחם, מי שחזק את שלומי ירוחם ומי שגיבה אותו להיות יושב ראש ועד הורים עירוני זה בני כשריאל. אני הכנסתי אותו, פעם ראשונה, הכנסתי אותו גם לפורום המנהלים, הרי אני הקמתי את פורום המנהלים ביחד עם כל יחידות הסמך של החינוך, אנחנו יושבים מדי פעם, אני יושב איתם פעמיים בשנה, אבל דוד שרת ואלי יושבים איתם מספר פעמים בשנה, עם כל המנהלים, יסודיים, תיכוניים וכו', ואני אמרתי לירוחם – הכנסנו אותו גם להיות דירקטור בהיכל התרבות. עד כאן יפה מאוד, לא ביקשתי ממנו כלום. יום אחד אני שומע שיושב ראש ועד ההורים העירוני מתעסק בפוליטיקה ורוצה לרוץ למועצה. קראתי לו אליי, בצורה מאוד יפה, על כוס קפה אצלי בלשכה, על הספה, איך שאומרים. אמרתי לו 'שלומי, תראה, אני עד עכשיו לא נתתי לפוליטיקה להיכנס לוועד ההורים המרכזי, בכלל. אתה רוצה להיות יושב ראש ועד? אני אמשך לתמוך בך, אתה רוצה להיות פוליטיקאי, אני אתמוך בך, אבל מחוץ לוועד'. לא ייכנס לוועד פוליטיקה, למה? אין דבר כזה שמישהו שיש לו אספירציות פוליטיות לא ינתב את הפעילות של ועד ההורים העירוני לאינטרס הפוליטי האישי שלו. השיח הופך להיות לפעמים אליים, והפך להיות אליים אחרי זה, אני ראיתי את זה. אני כבר ניבאתי את זה מראש ואחרי זה היו לי את ההוכחות, כמו למשל, אמא באה התלוננה על מורה בבית ספר מסוים, אני לא אגיד את שם בית הספר, הוא ישר הוציא מכתב. אגב, האמא היא לא בבית הספר שלו, היא בנופי סלע, הוא הוציא מכתב לכל העולם נגד המורה, למנכ"ל משרד החינוך, לשר, לכולם, גם העתק אליי. לכולם. בלי לשאול, בלי לדבר עם ועד ההורים של בית הספר שבו האמא נמצאת. היא באה אליו, יענו חברה שלו, 'אני תומכת בך'. למחרת המורה באה אליו, אמרה לו 'מה פתאום אתה מוציא אליי מכתב?', אז הוא הוציא מכתב לכל העולם, 'המכתב שלי מבוטל' וכו'. זו פוליטיקה והיו עוד כמה דוגמאות.

רבותיי, אין לי בעיה, מי שרוצה להיות חבר מועצה, אהלן וסהלן, יכול להיות שאפילו הייתי מכניס אותו לרשימה שלי, אם היה לי מקום, יכול להיות, אבל החינוך בשבילי זה פרה קדושה, אנחנו הבאנו את מערכת החינוך שלנו באמת לרמות גבוהות מאוד, למרות הגיל הצעיר שלנו, לרמות גבוהות מאוד. אני היום בערב בנופי הסלע ואני רואה את הנייר, איזה פרסים הם קיבלו, בית הספר הזה, איך המנהלת קיבלה מנהלת מצטיינת ואיך ברנדה קיבלה מנהלת מצטיינת, ואיך כולם, אני אומר לכם. שלשום בערב הייתי במסיבת הסיום של השמיניסטים בדקל וילנאי. 100% בגרות מלאה כולל חינוך מיוחד. אצל ברנדה 100% כולל חינוך מיוחד. אתם יודעים מה זה? אנחנו כבר רגילים לזה, אבל זה לא דבר של מה בכך.

אני אומר לכם, אתם חברי מועצה, אתם גם אימהות ואבות, אי אפשר להכניס פוליטיקה למערכת החינוך, אי אפשר, אסור לעשות את זה, אסור לתת לעשות את זה, כי אז מה שיקרה, יתחילו ללכת נגד המנהלת ויתחילו ללבות את היצרים מול מנהלים. וכבר ראינו דוגמאות כאלה, הייתה לי דוגמה כזאת באלמוג, מה שהיה שם. היה שם תוהו ובוהו עד שאני נכנסתי לעובי הקורה

וסידרתי את העניינים בשקט ובשלווה, המנהלת עזבה למקום אחר בצורה יפה ומכובדת, אבל מה שהיה שם מול המנהלת, אני אומר לכם שזה היה אירוע טרגי, לעשות דבר כזה למנהלת שבנתה, ייסדה, את בית הספר הזה, למה? פוליטיקה.

אז אסור לתת לפוליטיקה, רבותיי. אסור לתת לפוליטיקה. עכשיו מה קרה? אני הודעתי לו שאני לא פוגש אותו עד שהוא יתפטר מראשות הוועד, אבל אני מוכן לפגוש את כל הוועדים. היה פעם אחד מקרה אחד, הודענו לכל ועדי גני הילדים להגיע לפגישה. הוא הלך עם יושב ראש ועד – הוא הקים ועד עירוני לגני ילדים, שזה לא היה לפני כן, הוא כנראה גם סידר את המינוי שלו, היום זה לא בעיה להיות יושב ראש ועד, אתם יודעים את זה, 'מי רוצה להיות יושב ראש ועד?', 'אני', 'יאללה תהיה'. ההורים לא הולכים ממש לבחירות, זה לא כמו בארצות הברית. בקיצור, מה שקרה, הוא הכניס כנראה בחורה שלו לראשות ועד גני ילדים ואני אמרתי שאני רוצה לפגוש את כל הוועדים, מה הם עשו? אמרו 'לא, לא, אנחנו מגיעים, אנחנו מייצגים את ה –'. אדוני, קודם כל אתה לא מייצג את גני הילדים, אין לך ילדים בגן, מה אתה עושה שם בכלל? זה דבר אחד. דבר שני, אני רוצה לדבר עם כל אנשי הוועדים, יש לכל גן את הבעיות שלו, ואם הם לא נתנו להם לבוא אז אני אפגוש כל ועד גן ילדים שיש לו בעיה, אהלן וסהלן, כולל אותה, שהיא חברה, שהיא בוועד של גן ילדים איקס, בגלל זה היא נבחרה. אין לי בעיה. אני אמרתי להם, כל ועד שרוצה לפגוש אותי הדלת פתוחה, נא להתקשר וזהו, כמו שאני עושה עם כל ועדי בתי הספר. אין ועד בית ספר, כמו שאני חוזר ואומר פעם שנייה ושלישית, אין ועד בית ספר, אין ועד גני ילדים, אין ועד אפילו שכבה של בית ספר שלא פוגש את ראש העיר, אין דבר כזה. אני אפגוש אותם ואנחנו פותרים את הבעיות וברוך ה', כמו שפתרנו את הבעיות של המדשאות וההצללה ויש לנו עוד הרבה מה לעשות ואנחנו יושבים על המרחבים. כמו שהבאתי תרומה של ה-130,000 דולר לפתוח מרחבי לימוד, כמו שהבאתי ל'מוסר אביך', אני מקווה שיהיה להם תקציב לריהוט, הרב בא וביקש ממני, אני מקווה שתהיה תרומה בנושא הזה.

דוברת:

אז מה צריך להגיב על כל ה – הם משגעים את כל ה - - -

בני כשריאל:

אגב, תשמעי, הורים, לא רק חברי ועד, הייתה אמא למשל, אני לא אזכיר את השם שלה ולא אזכיר את בית הספר, שהבת שלה היא בעייתית ו - - -
(מבקש לעצור את ההקלטה).
(הפסקת הקלטה).

גיא יפרח:

כן, אבל תארי לך שעכשיו בני יקבל כל ועד - - -

דוברת:

אוקיי, אז הוא יעשה את זה.

דובר:

זה לא הגיוני. הוא צריך ל - - -

דוברת:

- - - ואז יהיה לך עוד יותר - - - להתלונן על - - -

(מדברים ביחד).

אייל פישלר:

לא בכל ועד יש בעיה שרוצים ללכת לראש העיר.

דוברת:

לא לכולם יש בעיות.

דוברת:

שהם לא מקבלים מענה או משהו כזה.

גיא יפרח:

אני רוצה להגיד משהו שאני אומר הרבה פעמים לבני בארבע עיניים ואני רוצה להגיד את זה גם עכשיו, בכוונה ביקשתי גם שיחזירו את ההקלטה. אני חושב שזה שאתה עומד בפרץ ולא נותן לפוליטיקה לחדור לחינוך זה חשוב מאוד. אני חושב שבאנדרסטייטמנט אתה דיברת פה, אולי בצדק, שמרת על ממלכתיות וגם אני אשמור על הממלכתיות הזאת, אבל הניסיונות להשתמש במערכת החינוך כמנוף פוליטי הוא לא ראוי בעיניי, זה נראה לי דבר - - -

דובר:

אבל זה מה שעושים.

גיא יפרח:

לא, לא עושים. רוב אנשי ועדי ההורים, רובם ככולם, רוצים לקדם את ענייני החינוך והם הולכים שולל אחרי ניסיונות פוליטיים לא ראויים. אל תיתן לזה לקרות, כמו שלא נתת לזה לקרות 30 שנה. זהו, הייתי חייב להגיד את זה.

דובר:

יכול להיות שבן אדם יהיה ראש ועד ובאיזה שהוא שלב יגיד שהוא - - -

גיא יפרח:

זכותו, זכותו לעבור לכול.

בני כשריאל:

שיתפטר ויילך.

גיא יפרח:

וזה לגיטימי לגמרי.

אייל פישלר:

בקדנציה הקודמת הייתי מספר שלוש של נוריאל ברשימה והייתי סגן יושב ראש ועד עירוני באותו זמן ועוד לא היה שלומי, אני חושב, והשעייתי את עצמי מהוועד לכמה חודשים שלפני הבחירות ואחרי שהיו הבחירות חזרתי לעבוד בוועד כי לא הייתי עדיין במועצה ולא הייתה שום פוליטיקה והכול היה בסדר.

דוברת:

עכשיו אין לנו, עכשיו אין – מה יש לנו?

אייל פישלר:

בסדר, אז אני אומר, אפשר להפריד.

גיא יפרח:

עיסוק פוליטי, וכשזה מזוהם אז זה מזוהם, מה לעשות? ועובדה שזה ככה.

בני כשריאל:

הרי הוא ניסה לרוץ בבחירות האחרונות, הוא הלך למקום העבודה שלו, הוא כנראה אחראי על המצלמות בכנסת, משהו כזה. הוא הלך לכנסת, המעמד של משמר הכנסת זה כמו מעמד של שוטרים וחיילים, הוא הלך לשם, לכוח אדם, וביקש חופשה, לא אישרו לו, ביקש חופשה ללא תשלום, לא אישרו לו, ביקש ל – אמרו לו, 'אדוני, יש לך שתי אפשרויות, או להתפטר או לא לעשות את הדבר הזה'. אשתו אמרה לו 'חבל לך, אתה עלול להפסיד גם פה וגם שם, לצאת קירח', והיא שכנעה אותו לא להתמודד, אבל זה מראה על כך שהוא מתעסק בפוליטיקה כל הזמן. אני אומר לך, הסיפור הזה שסיפרתי לכם על המקרה של המכתב נגד המורה, זה לא המקרה הראשון, היו עוד דברים. הוא התערב מבלי לשאול גם בבתי ספר אחרים שהוא לא היה נציג שם, הילדים שלו לא נמצאים שם, הוא התערב שם. הוא ניסה לעשות בלגן גם באורט תעופה וחלל, מנהל בית הספר אמר לו 'תעוף לי מהעיניים'.

דובר:

אני יכול לומר, אני חבר ועד שם, הוא לא מגיע לשם. יש את עמי אוחיון, שהוא יושב ראש הוועדה.

בני כשריאל:

הוא ניסה, הוא ראה שהוא לא יכול. אבל זה המצב. תראו, החינוך יקר ללבי, זה פרויקט החיים שלי, אפשר לומר. באמת. כשאני נכנסתי לכאן לראשות העיר היו שני בתי ספר יסודיים וחטיבת ביניים אחת, זה מה שהיה. ואז הקמנו מיידית, איך שנכנסתי, את מגדים, ועכשיו תראו מה קורה בממלכתי ותראו מה יש לנו כאן, מעלה תורה בנים, מעלה תורה בנות, אולפנה וכו'. האולפנה,

אחרי שנכנסתי הייתה בוילה של הרב כץ שם באיזה שהוא מקום, מעלה התורה זה איזה שהוא פרויקט של הרב נגרי, ותראו איזה בתי ספר, תראו איזה תכונים יש לנו, אורט תעופה וחלל ודקל וילנאי, כמו שאמרתי לכם, אמי"ת בנים, אמי"ת בנות.

דוברת:

כן, יש לכל אוכלוסייה - - -

בני כשריאל:

גן מדעים. יש לנו גן מדעים, מרכז למדעים בגני ילדים, ראיתם את זה?

דוברת:

הילדים מאוד נהנים.

בני כשריאל:

משהו אדיר.

דוברת:

זה כמו מוזיאון.

בני כשריאל:

היינו צריכים לפתוח את זה שלושה ימים עכשיו זה פתוח חמישה ימים, כי עכשיו הכנסתי גם את הטרום חובה.

דוברת:

מה זה, שכל גן בא פעם בשנה?

בני כשריאל:

לא, טרום חובה באים פעם בשנה, החובה מגיעים יותר. אבל הכנסנו עכשיו גם את הטכנולוגיה. הילדים יודעים עכשיו מה זה מברג ומה זה פטיש והם יודעים מה זה מוזיקה וצלילים של מוזיקה. ילדים בגן. זה משהו מדהים, המדע הזה. את המראות, את קווי האור, בשפה שלהם מראים להם איך קרן אור עוברת, משהו מדהים. בוטניקה. הכול יש שם במרכז המדעים. הישיבה הייתה צריכה להיות שם, עם כל ועדי ההורים, כדי לעודד אותם להביא את הילדים שלהם גם למקום הזה וגם להמשיך בבית את הפרויקט הזה. אז הוא החליט שהוא מגיע עם יושבת ראש ועד גני הילדים ועוד שניים או שלושה. זה מה שהיה. ההורים לא הגיעו. הוא החליט ככה, אני לא יודע אם אמרו להם, לא אמרו להם, או שאמרו להם לא להגיע, 'אנחנו נסדר את העניינים'. אז מה אני צריך את זה? מה אני צריך את הפרובוקטור עם החברה שלו כדי שיעשו פרובוקציות? אני רציתי להראות להורים מה עושים בגן המדעים וכיצד אפשר לנתב את הילדים שלהם, לעודד אותם, להכניס בהם את המוטיבציה, גם להתפרס מעבר למה שהם משחקים בגן.

אגב, גני הילדים ממשיכים את הפרויקט הזה של מרכז המדעים בתוך הגן, יש המשכיות, אבל ההמשכיות צריכה להיות גם על ידי ההורים. יש בספרייה גם כן, יש משחקי חשיבה. אגב, מגיע הפעם יישר כוח לבית ספר מעלה התורה בנים, מקום ראשון בארץ באשכולות חשיבה.

דוברת:

ב-24 בתי ספר, מקסים.

בני כשריאל:

הנה, אתם רואים? זה פרויקט חיים. אז מה, אני אתן לאחד כזה, עם כל הכבוד לו, לקלקל את זה בגלל הסיבות הפוליטיות שלו? בחיים אני לא אתן לו. זה הכול, חבר'ה, אני נועל את הישיבה, תודה רבה.

בני כשריאל:

רציתי להגיד משהו - - -

רוזי ישי:

אני רציתי לדבר על זה, כי כולם יודעים כאן שאני מנהלת את קבוצת 'אימהות מעלה אדומים'. פנו אליי אתמול לא מעט אימהות שמתלוננות על לכלוך מאוד קשה של הפירות של העצים. זה נמצא בכל רחבי העיר, זה לא אזור מסוים. זה גורם ממש למחלות, זיהומים, זה הורס את הרכבים - - -

בני כשריאל:

מחלות לא, אבל - - -

רוזי ישי:

זה נדבק לרכבים, זה עושה להם בלגן שלם וממש כמות גדולה של תושבים מתלוננים.

בני כשריאל:

אני אסביר לכם מה קורה. יש עם זה בעיה, השנה הייתה עם זה בעיה בגלל המעבר של משרדי העירייה מהבקתות שיש לנו שם בכיכר קדם אז העבודה של שפ"ע הייתה יותר במעבר מאשר בגיזום עצים. עכשיו, למה העצים האלה נמצאים? העצים האלה, הפיקוסים, הם ירוקי עד ורב עונתי, הם משנים את המיקרו אקלים בעיר הזאת. יש לנו מבני אבן, השמש מקרינה על הקירות, היא מקרינה חזרה, האספלט מתחמם, לכן אנחנו צריכים יותר לחות ויותר צל. הפיקוס - - -

רוזי ישי:

אז זה העץ היחיד שיכול לתת מענה לבעיה שלנו?

בני כשריאל:

הפיקוס הזה הוא עץ חזק ששורד בתנאי מדבר יותר מעצים אחרים, אבל יש לו את הבעיה הזאת. אנחנו ניסינו לפתור את זה, הבאנו לכאן אגרונומים, כל מיני אנשים, באו הצעות לתת זריקה לעץ,

הזריקו לעץ מין רעל כזה שלא ייתן לו להניב פירות, העץ התייבש והפירות נשארו. זה לא הצליח. מה שאנחנו תמיד עשינו, זו בעיה של חודש עד חודשיים, לא יותר, אנחנו ניסינו לגזום כמה שיותר את העץ ולהשאיר במקומות מסוימים. במקומות שנמצאים בתוך קרקע שהיא לא על רחוב או על זה, אנחנו משאירים את זה כמות שהוא. אגב, חוץ מלכלוך ופגיעה במכוניות שמתחתיהם, שהם מלכלכים את המכוניות, אין בזה שום דבר.

רוזי ישי:

לא יודעת, תולעים וזה.

בני כשריאל:

תעזבי, זה קשקוש. השחורים האלה, אין להם קשר. באו ואמרו לי 'השחורים האלה', מרבי רגליים. למרבי רגליים אין בכלל קשר לעץ הזה, מרבי הרגליים באים לתפוס לחות כי אצלם זה כבר התייבש והם מגיעים לעיר. הם לא מזיקים, הם לא רעילים, לא כלום, הסינים שמים את זה – אפשר לטגן אותם.

רוזי ישי:

אבל זה לא אסתטי. מעלה אדומים זו עיר נקייה, זה קצת נוגד את ה - - -

בני כשריאל:

אז מה שאנחנו עשינו בשנה שעברה זה גזמנו. יש רעיון אחד שאנחנו בודקים אותו, שכבר בתקופת האביב לקנות רשתות ולשים מתחת לעצים, לקשור אותן מתחת לעץ שכשהפרי נופל הוא יישאר על הרשת.

אייל פישלר:

לקשור על כל העצים?

בני כשריאל:

לא, לא על כל העצים.

אייל פישלר:

יש המון פיקוסים כאלה בעיר. מה, את חושבת שזה במקום אחד?

דובר:

זה בכל העיר.

בני כשריאל:

זה גיזום. זה לחודשיים. הנושא הזה נבדק, גם כלכלית, אני נתתי לרון קצת אוויר לנשימה, שימו לב שהוא לא קיבל עובדים והוא היה צריך להעביר את משרדי העירייה, זה לא היה פשוט, הוא היה צריך לשפץ גני ילדים, לשפץ כל מיני מקומות ולסדר אותם כי היינו צריכים לעמוד בלוח

הזמנים, כי היה מכרז של משרד השיכון על כיכר קדם. עכשיו זה ייכנס ל – המקום ינוקה, המקום יסודר. אגב, העונה תוך שבוע כבר נגמרת.

רוזי ישי:

אז בשנה הבאה זה לא יהיה ככה? כי בשנה הבאה - - -

בני כשריאל:

בעזרת ה' יהיה פחות. להגיד לך לא במאה אחוז אני לא יכול, אבל יהיה הרבה פחות. גם בשנה שעברה היה הרבה פחות מהשנה, השנה זה עלה בגלל ה - - -

ג'קי עזרא:

בני, קודם כל ההודעות לבוא לכל מיני כנסים, לבוא לזה. בדרך כלל ביום הזיכרון לחללי צה"ל, אתה יודע שאני עושה את זה במדים, אני עושה את זה במשטרה, השנה החלטתי לשנות ולבוא כחבר מועצה ולא היה לי נעים, באמת, אני חושב שגם לרוזי ולעוד כמה, שבכניסה עומדת מישהי ואומרת 'אתם יושבים פה, אבל זה על תנאי, אם לא יהיה מקום אתם פשוט תצטרכו לצאת'.

רוזי ישי:

נכון. אמרו לנו – זה היה הזוי.

דוברת:

היא לא הסכימה שאני אכנס.

רוזי ישי:

כן, אותה נאלצתי להכניס בכוח, ממש, בשתי הידיים.

בני כשריאל:

אבל אני הייתי שם, למה לא פניתם?

ג'קי עזרא:

אני אגיד לך מה, בני, אני יכולתי לשבת בטריבונה, אני לא מחפש את הכבוד הזה, אבל ביקשו שתהיה נציגות של המועצה ובאנו.

בני כשריאל:

אין דבר כזה, חברי מועצה נכנסים.

ג'קי עזרא:

אז אני אומר לך - - -

רוזי ישי:

אמרו המשפחות השכולות בלבד, אם יהיה מקום תשב, אם לא, אתם צריכים ל - - -

ג'קי עזרא:

אתם בחוץ. רונן אמר את זה.
(מדברים ביחד).

ג'קי עזרא:

אז אני חושב שאם רוצים שנבוא, באמת אנחנו באים מכל הלב, אנחנו לא באים להיות תמונה שם,
אני לא צריך את זה.

בני כשריאל:

ג'קי, אתה צודק, חבל שלא אמרתם את זה לפני כן, הייתי מטפל בזה מיידית.

ג'קי עזרא:

- - - להטריד אותך, אבל זה לא נראה.

בני כשריאל:

אבל לא צריך להביא את כל המשפחה כי המקום הוא צר.

ג'קי עזרא:

לא, הבנתי, לבד באנו. אנחנו לא באים, לא עם נכדים ולא עם ילדים. ישבנו ממש בצד.

ברנדה הורוביץ:

- - - צריכה לחכות עד שבע - - -
(מדברים ביחד ובמקביל).

בני כשריאל:

זה לא. העלינו הצעה, לצערנו יש הרבה משפחות שכולות ואני לא יכול להגיד למשפחות השכולות
לא להביא את האחים, אחיות וילדים ולכן נוצר חוסר מקום. חברי המועצה, אין בעיה, הם
ייכנסו. השאלה, למשל זוגתי, היא לא הייתה, היא ישבה למעלה, על הדשא. אני אמרתי לה, 'אני
כאן, את לא נכנסת' והיא ישבה על הדשא. יש בעיה של מקום ולכן אנחנו אומרים שחברי מועצה
ייכנסו, אבל לא עם ילדים.

ג'קי עזרא:

ברור שלא.

(מדברים ביחד).

דוברת:

ארבע שנים - - -

רוזי ישי:

אנחנו מדברים פה על שני דברים שונים. היא מדברת על יום השואה - - -

(מדברים ביחד).

בני כשריאל:

יום השואה, אני התלבטתי בנושא הזה ואני כבר אמרתי את דעתי שאני לא חושב שזה צריך להיות באולם התרבות, ולמה?

דוברת:

כי זה מגביל מאוד מבחינת מקום.

בני כשריאל:

אלי"ף, אין מספיק מקומות ואז אנחנו שמים מסכים בחוץ, בי"ת, אין את הקשר האישי, את האינטימיות האישית, יושבים על ספסלים, על כיסאות בטור, וזה לא משפחתי, בואי נאמר. לכן אני ביקשתי שבפעם הבאה זה יהיה בעין של בית הספר התיכון דקל וילנאי, יש שם מקום ל-700 מקומות. כאן זה 550, שם יש למעלה מ-700 מקומות, 800 מקומות.

ג'קי עזרא:

יש עוד הצעה, בני. אני חושב שזה מאוד מכובד שחבר מועצה, או אפילו מנהל אגף, ביום הזיכרון, שישתתף בטקסים האלה של בתי הספר. זה מאוד נעים שמישהו - - -

בני כשריאל:

אף אחד לא - - -

ג'קי עזרא:

אפשר לשבץ אנשים. אני הייתי עם גיא ובוריס, למשל, בדקל וילנאי.

בני כשריאל:

אני אשלח אתכם, אין בעיה. אנחנו לא נוהגים לדבר בטקס. גם כשהייתי באורט תעופה וחלל, אני ישבתי ולא דיברתי, למה?

גיא יפרח:

לא, הוא מדבר על נוכחות.

בני כשריאל:

נוכחות, אין בעיה. אנחנו נעשה את זה. אני מקבל את זה, נוכחות, אני אחלק את חברי המועצה. צודק, נעשה את זה.

ג'קי עזרא:

אני חושב שזה מאוד מכובד.

בני כשריאל:

אבל לדבר אנחנו לא מדברים, אני אגיד לך למה, חס, הרבה פעמים חס, מזיעים, רוצים לצאת, לגמור, אז אנחנו אומרים שאנחנו באים, יושבים ורואים. משתתפים ואז מזכירים, אומרים 'חבר המועצה' וכו', המנחה אומר.

גיא יפרח:

אני חושב שזה מאוד מכובד.

בני כשריאל:

נעשה את זה, אין בעיה. מי שרוצה, בבקשה, נעשה את זה, אנחנו נחלק. עוד משהו, חבריה?

דוברת:

לא.

בני כשריאל:

יאללה, שיהיה שבת שלום. הישיבה ננעלת.

מר בני כשריאל
ראש העיר

מר שמוליק חנוך
מנכ"ל ומזכיר העירייה